

AdventInfo

A Hetednap Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2020. január 25.

Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

Raoul Wallenberg-díjat kapott Szigeti Jenő

Szigeti Jenő professzor, a Hetednap Adventista Egyház nyugalmazott lelkésze, teológiai tanára is megkapta a Wallenberg-díjat január 15-én Budapesten.

A svéd diplomatáról elnevezett díjat a Raoul Wallenberg Egyesület és Alapítvány, valamint az Emberi Erőforrások Minisztériuma közösen alapította 2010-ben.

A Bíráló Bizottság a díj adományozásával etikai mércét és példát kíván állítani a magyar társadalmi és politikai közélet elé. Azon személyek és szervezetek áldozatos munkáját, emberi, közösségi magatartását ismerik el, akik tevékenységükkel, életútjukkal példát mutatnak embertársainak a hátrányos helyzetben élők, a diszkriminációt elszenvedők érdekében.

Szigeti Jenő, a Hetednap Adventista Egyház lelkésze, egyháztörténész, egyetemi tanár azért kapta meg, mert „egész életében kiemelten kezelte a kisebbségvédelmet”. A laudációban elhangzott, hogy lelkészi, tanári pályáját végigkísérte a kisebbségekért végzett szolgálat. Szigeti Jenő köszönőbeszédében arra hívta fel a jelenlévők figyelmét, hogy ne feledjük: mindannyian kisebbség vagyunk, hiszen minden ember egyedi. Az emberségünk lényege, hogy megértsük a másikat.

Idén Wallenberg-díjat kapott még:

– Majsai Tamás református lelkész, történész, akinek „életútját végigkíséri a zsidó-keresztény kapcsolatok és más zsidó tárgyú kérdések kutatása”;

– Kacsvinszky Barbara újságíró, dokumentumfilm-rendező, aki készített filmet az esélyegyenlőségről, az örökbefogadásról, különböző vallási felekezetekről, kisebbségekről;

– Setét Jenő roma polgárjogi aktivista, aki „mindig határozottan lépett és lép fel a magyarországi szélsőségek, a szaporodó szélsőséges csoportok és a félkatonai szervezetek ellen”;

– Bogdán László, a Baranya megyei Cserdi független polgármestere, cigány polgárjogi aktivista, aki a méltatás szerint sokat tesz a kisebbségi és többségi társadalom békés együttéléséért;

– Iványi Gábor lelkész, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség elnöke, aki „mélto folytatója annak a humanista protestáns szellemiségnek, amelyre Raoul Wallenberg példája is tanít bennünket”.

Szigeti Jenő a díjat Ócsai Tamás unióelnök ajánlására – amelyet Tokics Imre közreműködésével közösen írtak meg –, az Unióbizottság támogatásával kapta meg. (Az ajánlás szövegét lásd a kiemelt, keretes részben.)

Ócsai Tamás, unióelnök

Szigeti Jenő feleségével,
Gyopival a díjátadón

Prof. dr. Szigeti Jenő egyetemi tanár, adventista lelképásztor

Prof. dr. Szigeti Jenő 1936-ban született. Édesapja, Szigeti Jenő kisebbségi adventista lelkészként végezte hivatását. Szigeti Jenő már a családi fészek melegében megtanulta – egészen fiatalon –, hogy a kisebbség nagyon értékes a magyar társadalomban. Mint egyetemi tanár, aki több mint fél évszázadot töltött el a felsőoktatásban, különös figyelemmel és érzékenységgel fordult a zsidóság irányába, amelynek elismerésképpen kapta meg a Scheiber Sándor-díjat.

Ennek előtte az ún. kommunista időszakban, a Szovjetunióban is úgy taníthatta a kisebbségben levő egyházak diákjait (adventista, metodista, baptista), hogy nagy kiállításokat látogattak meg, és eközben, a képek alapján egyháztörténetet oktatott.

Természetesen Szigeti Jenő professzor az Ukrajnában élő magyarságot is védőszárnyai alá vette és rendszeresen tartott számukra előadásokat, az erdélyi területeken is hasonló módszerrel emelte fel az elnyomásban lévő kisebbségeket, legyenek azok csángók, ruszinok, magyarok vagy zsidó nemzetiségűek.

Szigeti Jenő egész élete a kisebbségvédelem felemelését és bátorítását jelenti. 2006-tól a Kontakt Rádióban, a Vallás és kultúra műsorába is rendszeresen meghívott olyan személyiségeket, akik kisebbségként valamilyen értéket képviselnek a közép-európai társadalmakban.

2009-től a Hatoscsatorna Televízió Vallás és kultúra műsorában szakértőként vesz részt, ahol a kisebbségek „patronusa”-ként emlegetik a nevét.

A cigányságon belül is jelentős missziót végzett, e nemzetiséget emelni igyekezett, szocializálódásukat mindig elősegítette.

Szigeti Jenő példás életútja azt jelzi, hogy nem mehetünk el szóltanul a kisebbségek mellett. Szigeti tanár úr olyan generációkat nevelt a hallgatóiból, akik hasonló módon viszonyulnak a társadalmunkban némán meghúzódó kisebbségekhez, mint amilyen ő maga.

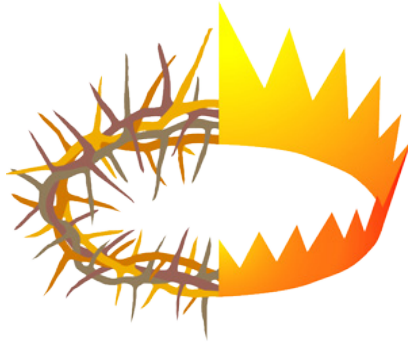
A Raul Wallenberg-díj kitüntetését Szigeti Jenő személyében méltó ember kaphatja meg, különösen azért, mert Szigeti Jenő édesapja személyesen ismerte a svéd diplomatát, Raul Wallenberg urat, mivel lelkészként a zsidómentés közös ügyük és nemes projektjük volt.

Sáfárság – uralkodás és szolgálat egyszerre

Tudtad, hogy az uralkodás és a szolgálat ugyanazt jelenti? Legalábbis a Biblia megvilágítása szerint, természetesen, mert ha körbenézünk a mindennapi életben, akkor talán nem erre a következtetésre jutunk.

Nem kérdéses, hogy a mindennapi gondolkodás szerint egy vezető nem a besoztottak sorában keresendő, hiszen döntő különbség van a szolga és az uralkodó között. Az uralkodó az alattvalójának tekint a szolgálóját, de nem így Jézus, lásd Lk 22:27!

A Biblia beszámolója szerint a bűn miatt van ez a földi értelmezés. A Teremtő, a Király kezdettől fogva szolgálja mindazokat, akiket megteremtett. Ezt látjuk a teremtés leírásánál, mindent az embernek teremtett meg, majd átadta, hogy uralkodjunk felette (1Móz 1:26–28). Ebben az átadásban az ember feladataként egyszerre benne van az uralkodás és a szolgálat is. Így maga az Úr tesz egyenlőséget az uralkodás és a szolgálat között, már az elején.

Ugyanezt látjuk a gólgotai keresztnél is. Jézus a kereszten lényegében azt mondja, hogy ti nem tudjátok magatokat megszabadítani, tehát én azzal szolgálalak titeket, hogy ezt megteszem helyettetek és értetek. Mint Király, szolgált a Gólgotán, ugyanakkor uralta, megoldotta a kialakult rossz helyzetet.

Hasonlóképpen ez van az advent eseményében is, mert amelyik pillanatban megérik a helyzet, Jézus abban a pillanatban minden hatalmával lezárja, uralja a bűn okozta borzalmakat, és megszabadítja azokat, akik elfogadják a Király szabadító szolgálatát.

Ezt a szemléletet hangsúlyozza egyházunk, ennek a gyakorlati következményeire hívja fel a figyelmet, amikor megfogalmazta a safárság tantételét és létrehozta a Sáfársági Osztályt. Egyházunk egyik meghatározó tanítása, hogy Istent mint Teremtőt és Megváltót látja a Biblia tanításában, aki úgy uralja a teremtettséget, hogy szolgálja azt. Talán nem véletlen, hogy a Hetednapos Adventista Egyház egyedi ebből a szempontból is.

A safársági életértelmezés létünket a maga teljességében vizsgálja. Az ember (1) életét, testi-lelki állapotát, helyzetét, szerepét vizsgálja, (2) a környezetünket, a világot, amiben élünk és (3) úgy tekint Istenre, mint akitől függ minden szempontból, még az örök jövőnk is.

Jézusban, Isten Fia életében, szolgálásban a fő Sáfárt látjuk meg, és Ő minket is safárként állít maga mellé, kifejezve tiszteletét irántunk.

A Biblia safársági szemléletének az értelmezésénél beszélhetünk a tanulásról, a képességeink, a lehetőségeink használatáról, a munkavégzésről, az idő- és a pénzgazdálkodásról is.

Jézus uralkodik és szolgál egyszerre, és fő Sáfárként erre mutat tökéletes példát.

*Zarka Péter
safársági osztályvezető*

Regionális ifjúsági szilveszter Miskolcon

A miskolci fiatalság egy olyan emlékeztető szilvesztert szervezett, ahol egyszerre volt jelen az áhítat és az élmény. Az áhítatokra felkészülő fiatalok olyan témákat választottak, melyekkel még a fáradság ellenére is sikerült éber tartaniuk figyelmüket. A témák közül a be nem teljesült álmokat, vágyakat és az önismeretet, önértékelést emelném ki.

A program további részei nagyon sokszínűek voltak. Lehetőségünk volt egy nagy sportszarnokban elütni egy délutánt focizással, floorballozással, röplabdával, na meg viccesebbnél viccesebb cserkészjátékokkal. Másnap várt minket a miskolci jégvarázs, azaz a korcsolyázás és barlangfürdőzhettünk is. Esténként volt lehetőség kipihenni a napi mozgást, vagy éppen társasozni, játszani és beszélgetni. A bózsvai matracokon alvás pedig még különlegesebbé tette a hangulatot.

A szervezők egy percig sem hagytak unatkozni minket. Volt ugyanis néhány játék, mely végigvonult az egész eseményen. Sokak nagy kedvence lett egy játék, amelyben arra kellett figyelned, hogy ne fogadj el semmit senkinek közvetlenül a kezéből, mert kieszetsz. Ezt néhány em-

ber nagyon profin űzte, néhányan viszont már a játék elején elvéreztünk. A résztvevők is készülhettek játékkal, melyet díjaztak is a szervezők.

Szilveszter éjszakáján várt minket a legjava. Összeállításra került egy kvíz, mely bibliai és általános tudásunkra volt kíváncsi, kreatív formában. Nemcsak az újévet vártunk, hanem az éjfél utáni tombolat is, ugyanis regisztrációkor mindenki kapott egyet. Aki vállalkozó kedvű volt, az már a program elejétől tehetett felajánlá-

sokat plusz tomboláért. Itt elsősorban nem tárgyi felajánlást vártak, hanem mindenkitől azt, amiben jó. Vicces megoldások születtek, mindenki személyisége jól érezhető volt a felajánlásában, és nagyon jó hangulat kerekedett, mikor sorra derült ki, hogy melyik ötletes nyereségnek ki lett a gazdája. Én különösképpen hálás lehetek a szervezőcsapatnak a földjait jelentő ötletükért, melyet én nyertem meg – egy miskolci hétvége teljes ellátással – így rövid időn belül újra Miskolcra látogatok.

Hálás vagyok Istennek, hogy rá gondolva, jó társaságban és hangulatban tölthetem az év végét, és reményekkel, vidámsággal kezdek el egy újat.

Sándor Kriszti

Regionális ifjúsági szilveszter Szegeden

Lassan két hete, hogy ránk köszöntött az új év, 2020, amit jó pár adventista fiatal Szegeden ünnepelt. A regionális ifjúsági alkalom keretein belül majdnem 30 fiatal érkezett az ország különböző pontjairól. A legtöbben Szegedet és Baját képviselték, de volt debreceni, kondorososi vendégünk is.

A helyszín a szegedi adventista gyülekezet volt, ahol nem először gyűltek össze a fiatalok búcsúztatni az évet és köszönteni az újat.

A programot igyekeztünk úgy kialakítani, hogy mindenki remekül érezze magát. Szerencsére ehhez rengeteg eszköz állt rendelkezésre. Pingpong, cocsó és szkander asztal várta a nem társasjátékozni vágyókat. Volt több mint húszféle társasjáték, amiből lehetett választani, va-

lamint az este folyamán többször is körbe ülve játszott a csapat.

Mivel minden fiatal hozott magával valami apróságot, rengeteg nassolnivaló és üdítő állt rendelkezésünkre egész este, a hatalmas családi pizzákon kívül.

Éjfélkor a csapat a Széchenyi téri tűzijátékot csodálta a csípős hidegben, majd a gyülekezetbe visszatérve pezsgővel köszöntöttük 2020-at. Ezután kisebb csoportokra bontva beszélgettünk a fogadalmakról, a zsidóságról és a mi életünk kapcsán párhuzamokról, különbségekről.

A fiatalok nagyon jól érezték magukat, és nagyon jól bírták az

éjszakázást. A legtöbben a reggeli első buszokkal mentek haza, de volt, aki kocsival érkezett. Összességében egy áldásos és jó hangulatú regionális ifjúsági alkalmat tudhatunk a hátunk mögött, amit remélhetőleg jövőre megismétlünk.

Schüsler Dávid

Regionális ifjúsági szilveszter Zuglóban

Az év utolsó napján a Zuglói Gyülekezetben is megrendezésre került a szilveszter, amely jó hangulatban telt, sok játékkal és nevetéssel. Megközelítőleg 50 fő vett részt az alkalmon, gyülekezeti tagok és Hévízről érkezett fiatalok alkották a társaságot, nagyjából fele-fele arányban.

A programot gyülekezetünk lelkes fiataljai állították össze, témának egy érdekes címet választottak: Áll a bál (Új évtized álarok nélkül). A programra egyébként lehetett regisztrálni facebook-os eseményenél, sőt még promó videó is készült, amit természetesen le is vetítettünk a kezdésnél. 16 órától lehetett érkezni, de a program csak 17 órakor vette kezdetét, amikor is először egy Kahoot-os kvízt oldottunk meg, amiben az elmúlt 10 év eseményeivel kapcsolatos kérdések szerepeltek. Majd Makkos Anna Ráhel vezetésével egy, a sorok között végiggurított, hosszú papírra leírtuk, hogy miért vagyunk hálásak ebben az évben, és ezt ki is ragasztottuk a falra. Ezután Ósz-Farkas Ernő igei gondolatait hallgathattuk meg. Ernő arról beszélt, hogy mi emberek nagyon sokszor kritizálunk másokat, míg saját gyengeségeinket, bűneinket takargatjuk, és tökéletesnek próbálunk látszódni a gyülekezetben, holott nem vagyunk azok, és milyen nehéz is valójában fenntartani ezt a látszatot. Ezt jól szemléltette az az ing, ami rajta volt, és a hátán filccel írott bűnök szerepeltek, amiket megmutatott nekünk, amikor levette a zakóját. Nagyon hatásos volt.

Ezután 19 órákor felmentünk az emeletre, ahol finom ételek vártak.

Vacsora után kezdődhetett a móka. Egy bemelegítő, jégtörő játékkal kezdtünk, amikor is kiosztottunk mindenkinek számokat és az ugyanolyan számú emberek megtalálták egymást, és kis ismerkedésbe kezdtek. Ezt követően öt csapatra osztottuk szét a jelenlévőket, és Ósz-Farkas Ábel vezetésével játszhattunk egy Legyen Ön is milliomos! jellegű kvízzjátékot, ami nagyon izgalmas volt, és sok szaloncukrot lehetett vele nyerni. A játékok között kis szüneteket tartottunk, illetve rövid videók színesítették az estét.

Ábel játéka után következett a Nemek harca nevezetű játék, amit Kohári Levente és Kohári Emese közreműködésével játszottunk. A játék lényege az volt, hogy a fiúk és a lányok mennyire ismerik a másik fél világát, és tudnak-e válaszolni

a másik nemet jobban érintő kérdésekre. Ezt egy olyan játék követte, amit Magyar Balázs vezetett, és ebben a játékban egy-egy bibliai jelenetet kellett megformázni különböző stílusban (óda, opera, kalandregény, rap stb.). Nagyon viccesen sikerültek ezek a jelenetek, sokat nevetünk rajtuk. A következő játék a Tabu volt, miután Balázs ismertette a játékszabályokat, minden csapatból egy ember kiállt középre, és a csapata megpróbálta neki körülírni a kivetítón látott szavakat. Az a csapat nyert, ahol a legtöbb szót tudták kitalálni. A játékokhoz tartoztak még a falon elhelyezett kartonpapírok, melyekre különböző bűnöket írtunk. Minden játék után a győztes csapat levett egy-egy bünt, és a végén a bűnök alatt pirossal előbukkant egy ígerész (2Kor 5:17), ami egyben a végső megoldást jelenti bűneink elhagyására. Éjfélkor Balázs imádkozott, majd koccintottunk és boldog új évet kívántunk egymásnak. Ezután már szabad program következett. Sokan hazamentek, de voltak, akik ottmaradtak még társasozni. Akik messziről érkeztek, nekik természetesen biztosítottunk helyet az alváshoz, amennyiben hoztak magukkal hálósákat. Fent az emeleten fotósarkot rendeztünk be, ahol kisebbek és nagyobbak egyaránt csinálhattak képeket. ☺

Összességében egy jó hangulatban eltöltött estével zártuk az évet, és miután az utolsó ember is hazament, a reggeli órákban fáradtan ugyan, de szépen kitakarítottunk mindent. Kiemelném, hogy mindenki nagyon odatette magát a szervezők közül, örülök, hogy ilyen jól tudtunk csapatként együttműködni.

K. P.

Karácsony másképpen

Évről évre együtt emlékezünk, ünneplünk, vendégeket hívunk, érezzük Isten áldását. Most is így volt, de kibővített formában, ami még felemelőbb volt, hisz vannak olyan testvéreink, akik már régóta nem tudnak eljönni újbudai gyülekeztünkbe. Ezért „becsempésztük” otthonukba vagy éppen a kórtermi szobájukba a gyülekezet „mini” változatát, kórusbővítéssel. Így a délelőtti ünnepély adventi üzenetéből ők is részesülhettek.

A látogatás a közös együttlét, a szeretet és az élő reménység ünnepélyes érzésével ajándékozott meg mindenkit. Szeretnénk őszintén, szívből megköszönni a szolgálatot Ócsai Tamásnak és a jelenlévőknek, akik képviselték gyülekeztünk

idősebb és legfiatalabb korosztályát is. Köszönjük a sok munkát, a fáradságot nem ismerő

szorgalmat, a mindenki számára maradandó emléket nyújtó értékes szolgálatot – „...aki mást felüdít, maga is felüdül” (Péld 11:25)!

Kovács Zsuzsa

Ünnep az időseknél

A Miskolc Füzes utcai Gyülekezet elhatározta, hogy a szeretet ünnepén boldoggá teszi a Martintelepi Idősek Otthonában élők mindennapjait.

Örültek és lelkesen vettek részt felnőttek és gyerekek az előkészületekben. Készítettek nagyon szép könyvjelzőket bibliai igékkel, mézeskalácsokat és adtunk még egy könyvet is. Az ajándékok készítése nagyon jó hangulatban zajlott.

Mindenki érezte, milyen élmény lesz ez az otthon lakóinak.

Kis műsorral is készültünk. Hangszeres előadások, ének-kari számok és vers tette színessé a délutánt.

Olyan jó érzés volt, hogy szeretetet, boldogságot sugallhattunk a szívekbe. Kimondhatatlan élmény látni a könnyező szemeket, a hálás mosolyokat, a velünk éneklőket, ahogy a nénik és bácsik kifejezték hálájukat. Megfogták a kezünket és meghatódva mondták, hogy nagyon köszönik és remélik, máskor is meglátogatjuk őket.

Meg is vendégelték bennünket, a szereplők pedig egy-egy doboz csokoládét kaptak.

Nem tudom szavakba önteni azt a melegséget, amit éreztünk! Biztosan eljövünk majd újra, sőt szeretnénk felkeresni más időotthont is, hogy a jó Isten szeretetét vigyük számukra.

Fekete Istvánné

Az év utolsó TESZ-VESZ Gyülekezet alkalmá

A TESZ-VESZ Gyülekezet a Budapest, Terézvárosi Gyülekezet egyik kedvelt havi missziós programja, ahova 2017 ősze óta a gyermekeket, kiskamaszokat és barátaikat, családtagjaikat hívjuk, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz és az élő Igéhez.

Az év utolsó TESZ-VESZ Gyülekezet alkalmát december 8-án, vasárnap délután három órától tartottuk „Emberek, akik Isten által hithősök lettek” címmel József

életéről gondolkodhattunk, tanulhattunk. Zarka Péter lelkész mutatta be József szí-

lárd jellemét, hogy ő egy igazi hős volt, hűségesen ragaszkodott Isten törvényéhez

és az elveihez egy idegen birodalomban, semmitől meg nem rettenve vagy hátrálva. Fontos hogy mi is kitartsunk a mindennapok kihívásaiban akár otthon, az iskolában vagy máshol, és nem lehetetlen hogy mi is hithősök legyünk. Éneklés után a kézműves foglalkozás keretében többfajta alkotást is készíthettek a gyerekek, ami így karácsony előtt ajándéknak is kiválóan jött. A vasalható gyöngyből készített hűtőmágnesek mellett lehetett poharakat festeni és dekorálni; felakasztható, fából készült szívecskéket díszíteni, illetve hóemberke figurákat zokniból grízzel, liszttel töltve. Sok szép munka született az ügyes kezek által.

A vacsora ismét nagyon finom volt, tarhonya zöldségpörkölttel, csemege

uborkával, desszertként kis csoki figurák, szaloncukor, sok fajta gyümölcs gusztán tálalva. A fiatalok pingpongoztak, jó hangulatban beszélgettek.

Nagy áldás számunkra, hogy immár több mint egy éve rendszeres résztvevői a programnak egy budapesti gyermekotthon lakói, akik között a legfiatalabb egy hétéves kislány, többségük pedig kamasz. Ők is szeretnek hozzánk járni a nevelőkkel, kicsit kikapcsolódhatnak ilyenkor a szomorú és nehéz hétköznapiak körforgásából, hiszen annyira vágnak egy szerető családra. Azt hiszem, a gyülekezet egy ilyen szerető család lehet. Kérjük, hogy imáitokkal emlékezzetek meg róluk is!

Jövőre folytatjuk – mindenkit várunk szeretettel 2020. január második vasár-

napján, utána pedig minden hónap első vasárnapján három órakor!

P.T.

Tábori találkozó Nyírturán

Nagy örömmel, és lelkesedéssel készülünk a tábori találkozóra, mert olyan jó a kedves gyerekekkel találkozni, megölelni, szeretni őket.

17 gyerek jött el a december 15-én megtartott találkozóra, és voltak, akiket a szülők is elkísértek. Kerékgyártó János táborvezető lelkész testvér felfrissítette a nyári tábor témáját, melyre meglepően jól emlékeztek a gyerekek. Majd a hála percei következtek. Arról beszéltünk, milyen fontos hálásnak lenni, és történeteket mondtunk el, hogy mennyire hálásak lehetünk a jó Istennek mindenért. Mindezt a

Zsoltárok könyvéből vett bibliaszövegekkel, hálaadó gondolatokkal színesítettük. Ezt követően a gyerekek is leírták, hogy ők miért hálásak, és ezt haza is vitték a szüleiknek.

Készítettünk sok-sok finomságot, és sokat játszottunk. Nagyon jó volt együtt lenni! Az egyik gyermek megkérdezte: „Az idén, igaz fogunk még találkozni?”

Minden gyermek egy külön egyéniség, egy drága kincs! Hálásak vagyunk a jó Istennek értük és a találkozó megrendezésének a lehetőségéért! Az Úr áldja meg őket addig is, míg tavasszal újból találkozunk velük!

Dné

„...mert ilyeneké a mennyek országa!”

Miskolc Füzes utcai gyülekezetünkben hagyományosan, negyedévente egy alkalommal gyermekszombatot tartunk.

Ezek az alkalmakon a gyermekek szolgálnak: adománygyűjtés, igeolvasás, imádság, zenei és versszolgálatok, sőt legutóbb a szószéken is ők szolgáltak Molnár Miklós lelkész testvérünkkel. Nagyon fegyelmezettek voltak, szolgálatukat nagyon komolyan vették!

Ezekre az alkalmakra nagyon készül a gyermekosztály. Kedves figyelmesség, hogy igés könyvjelzővel ajándékozzák meg a gyülekezetet.

Tapasztalatunk, hogy a gyermekek is nagyon szépen felkészülnek, lelkesek és szeretettel szolgálnak. Szeretik ezeket az alkalmakat! Mi felnőttek pedig igyekszünk őket finomságokkal meglepni ebédre.

Ezek a szombatok sok áldást és szép emlékeket adnak mindannyiunknak. Jó látni az ő hitbéli növekedésüket, gyülekezetben maradásukat, örömeiket, testi-lelki gyarapodásukat! Adjja Isten, hogy szeretetben tudjuk őket nevelni!

Lukács Miklósné

Az **Adventista félóra** következő műsorát január 31-én, pénteken, 13.30-kor sugározza a Kossuth Rádió.

A tapasztalás nyelvén beszéltünk...

Öt évvel ezelőtt alapítottuk a Ker-Songs együttest missziói céllal. Nem titok, hogy egy hiány betöltésére adunk választ: nemcsak nálunk, de általában a többi egyháznál is „hiánycikk” a dicsőítő zenekari műfaj. Erről a számok és a tények is beszélnek: az öt év alatt majdnem 30 helyszínen, több mint 90 dicsőítő alkalmat, illetve koncertet tartottunk, amelyek háromnegyedét meghívások alapján teljesítettük, gyakorlatilag egyiket a másik után. A meghívások nagyobb részét a Zemplén térségéből és azon belül is a Református Egyháztól kaptuk, egy töredékét pedig „hazai pályán” a Hetednap Adventista Egyháztól, habár szívesen élünk minden lehetőséggel, ami szolgálat. E tények jelzik, hogy szolgálunk eredeti célját tökéletesen betöltjük: a misszió egy olyan nyelvet beszéljük, amelyre éheznek az emberek. Olyan rétegnek zenélünk, akik tudatosan távol tartják magukat minden egyháztól, mert a merev szertartásosságot és kötöttségeket nem tudják és nem is akarják elviselni, ugyanakkor éheznek és szomjúhozzák Isten Igéjét. E „réteg” nemcsak, sőt főként nem a fiatalság – lehet, hogy feléjük már elkéstünk ezzel az üzenettel –, hanem a harmincas, negyvenes és a középkorú generáció. Nekik ma nem zenél senki, csak a „retro” marad, abból meg nincs magyar nyelven keresztény irányzat.

Szolgáltunk együtt Pintér Bélával, illetve a Refi Dics-Band-del és más, pl. kárpátaljai dicsőítő csoportokkal is. Olyan is volt, ahol három napon keresztül a zenei főszerep a miénk volt 750 ember előtt, de szolgáltunk kicsiny, falusi református gyülekezetben is. Támogattunk ADRA gyűjtést Kassán, és Érden egy egész szombatot is szolgáltunk úgy az adventista gyülekezetben, hogy mindent a Ker-Songshoz szabhattunk. Ezúton is köszönjük a gyülekezet rugalmas vezetésének a nagyszerű szombatot, bátorítva másokat is e példa követésére!

Részben e tények, részben pedig a már hagyománnyá vált missziói törekvés értelmében tartottunk 2019. december 28-án ismét Göncön, év végi hálaadó koncertet. E koncert számadás és visszatekintés is volt az elmúlt öt évre való tekintettel.

Göncön sajnos nincs megfelelő művelődési ház, így a tavalyi és a tavaly előtti gyakorlathoz méltóan a Diákothon ebédlőjét alakítottuk át alkalmas helyiséggé. Jellemző, hogy ha egy helyszínre visszamegyünk, egyre többen jönnek, nem pedig kevesebben... Jöttek is az emberek, egészen pontosan 235-öt regisztráltunk,

de a termen kívül is álltak, így nem kizárt a közel 300-as szám! Nagy missziói eredmény ez egy 20 fős gyülekezet életében, egy olyan településen, ahol mindenki mindenkit ismer. Volt, aki visszajelzésként el is mondta: „Azért jöttünk el, mert ismerünk benneteket, és tudjuk, hogy amit csináltok az egyre jobb és jobb.”

A másfél órás koncertet Vágási Pál nyitotta meg, aki a helyi önkormányzatot képviselte. A koncert félidőjében pedig „szokásának megfelelően...” dr. Kormos Erik tartott igehirdetést „a számadás, önismeret, istenismeret” kérdéskörében: „Senki sem tekinthet előre az elkövetkezendő évre pozitív gondolatokkal csak az, aki Istent és önmagát egyre jobban megismeri s az elmúlt évet erre a mérlegre tudja helyezni...” – mondta. Jellemzően az igehirdetést is éppen olyan odaadással és figyelemmel kísérték, mint az egész koncertet.

A „levegőben” érezhető volt Isten tapasztalása: senki sem tért úgy haza, ahogy odament! A koncert végére nem kevesebben maradtak, hanem még érkeztek is, akik kívül maradtak. Megtörtént a csoda: ismét ki lehetett emelni több mint 350 embert a közöny és a gyűlölködés légköréből, és bevonni Jézus ismeretének és tapasztalásának a hálójába. Vajon tehetünk ennél többet? Mi lenne még a feladatunk, ha nem az, hogy „előálljunk” Isten Igéjével „akár alkalmas akár alkalmatlan” is az idő? Bármit felelünk is erre, falakat rombolt az Úr és hidakat épített az emberi szívek és Isten között egy olyan zenei csatornán keresztül, amely egyre népszerűbb a modern istentiszteletek világában.

Legyen Istené a dicsőség az elmúlt öt évről és az év végi koncerten tapasztalásért! Adja Isten, hogy a Ker-Songs tovább is dicsőítse az Urat!

S.D.G.

Iskolai tréning Kecskemét- Hetényegyházán

2019 decemberében, még a téli szünet előtti napokban is lelkesen dolgoztak oktatóink az Élet lehelete programban: a Móricz Zsigmond Általános Iskolában, Kecskemét-Hetényegyházán 88 diákot oktattunk az alapszintű újraélesztésre. Az intézmény bekapcsolódott oktatásfejlesztési programunkba és az újraélesztés tantervi beillesztését vállalva, 2020 során helyi tanárokat fogunk kiképezni arra, hogy az iskolában oktassák ezt a fontos gyakorlati tudást a 7. és 8. évfolyamokban. Az elméleti és gyakorlati képzés során az Alapítvány 3 instruktora vett részt.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató, ADRA Alapítvány

Ilonka néni 100. születésnapját ünnepeltük

Gyülekezeti életünk eseményei gyakran ismétlődnek. Hitmélyítők, ifjúsági alkalmak, keresztségek, kórustalálkozók különböző gyakorissággal részei közösségi életünknek. Am 2019. december 14-én szombaton, a nyíregyházi gyülekezet falai között, korábban soha nem látott eseménynek lehettünk részesei. Isten megtartó kegyelméből gyülekezetünk legidősebb testvérét, özv. Pócsi Lászlóné Ilonka néni köszönthettük, aki ezen a szombatnapon töltötte be 100. életévét.

Sok ima előzte meg ezt az alkalmat. Azért fohászkodtunk, hogy ha mennyei Atyánk kegyelméből Ilonka néni megélheti ezt a kort, akkor legyen meg hozzá a testi ereje, lelki-szellemi egészsége. Arra vágytunk, hogy személyesen jöhessen a gyülekezetbe, és közösen adhassunk hálát az elmúlt 100 év oltalmáért, áldásaiért. A jó Isten meghallgatta imáinkat és megadta nekünk ezt a csodát! Hála és köszönet ezért az Úrnak!

Ilonka néni, több mint hét évtizedes aktív közösségi élete ismertette őt a környező gyülekezetekben is, ezért szerettük volna, ha minél többen részesei lehetnének ennek a különleges alkalomnak. Ezért több környékbeli gyülekezetet meghívtunk, ahol az elmúlt évtizedekben személyes kötődések alakultak ki vele.

Már a bevezető gondolatokat, köszöntést is nehéz volt elcsukló hang nélkül elmondani, hisz nincs az embernek gyakorlata abban, hogyan köszöntsön egy 100 éves hittestvért. Ilonka néni kedvenc énekei csendültek fel a közös éneklések alkalmával, és dicsőítő igeként keresztségi ígéverse hangzott el, mely kedvenceként egész életében végigkísérte: „*Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítelek, és igazságom jobbjával támogatlak*” (Ézs 41:10). A szolgálatok alkalmával hálnak kifejezésében segítségül volt a Szabolcsi Adventista Vegyes Kar, több testvér vers- és énekszolgálata. Megható pillanatok voltak a dédunokák szolgálatai: Minya Nóra egy csodálatos zongorajátékkal,

Balogh Ákos pedig dédijének erre az alkalomra írt saját versével köszöntötte Ilonka néni.

Istentiszteletünk első felében közösen idéztük fel Ilonka néni 100 évének főbb eseményeit. 1919. december 14-én született evangélikus szülők gyermekeként. 1945. december 20-án kötött házasságot Pócsi Lászlóval, akinek 50 évig volt hűséges segítőtársa. Házasságukat 3 gyermekkel, 7 unokával és 11 dédunokával ajándékozta meg a jó Isten. Különös áldás, hogy mindhárom gyermeke házastársaikkal, több unokája és dédunokája is együtt örülhetett vele ezen az alkalmon.

Ilonka néni, férjével együtt 1948. március 20-án, életre szóló szövetséget kötött az Úrral. Gyülekezeti életét a szolgálat jellemzi, mely nagyon szerzteágazó. Hosszú éveken keresztül tanított gyermekeket, énekelt a gyülekezet énekkarában, több éven át vállalta a gyülekezet tisztán tartását is. TÁBEA vezetőként felelősséget vállalt a nehéz körülmények között élő testvérek megsegítésében, diakónusként pedig közel négy évtizeden át volt megbízható támasza testvéreinek. Idős éveiben is megtalálta szolgálati területét: tapasztalataival, biznyságtételeivel és imáival támogatja közösségünket.

Jubileumi istentiszteletünk alkalmával Bálint György, a Nyíregyházi Gyülekezet lelkésze olvasott köszöntőverseket az Igéből. Szolgálatában a gyülekezet figyelmét a hálaadásra irányította, hisz mindenünket az Úrtól kapjuk, életünk 30, 50 vagy akár 100 évében.

Ma sincs kevésbé szükségünk 5Móz 33:25 versében leírt áldásokra, mint az Mózes idejében volt: „*Vas és réz legyenek a te záraid; és életeden át tartson erőd!*” Ennek az Istentől nyerhető erőnek jelentőségére hívta fel figyelmünket Bálint testvér.

A gyülekezet virágokkal, ajándékkal és egy Ilonka nénihez készített emléklappal köszöntötte az ünnepet. Ünnepi istentiszte-

Ilonka néni életének Istennel szerzett tapasztalatairól tesz biznyságot (balról Bálint György lelképásztor, jobbról Horváth Ferenc presbíter)

letünk utolsó perceiben egy rövid, képes összefoglalót nézhettünk meg az elmúlt az 100 év emlékezetes pillanataiból, melyet az egyik dédunoka, Balogh Ivett állított össze a család fényképtárából. Az egybegyűlt családtagok és vendégek köszöntő szavai előtt egy édes meglepetés érte még Ilonka néni, egy 100 szeletes születésnapi tortával kívántunk neki nagyon boldog 100. születésnapot, melyet mindenki megköstölhatott az istentisztelet végén.

Végtelenül hálásak vagyunk a jó Istennek ezért a csodálatos alkalomért, amit közösen élhettünk meg drága Ilonka néniünkkel! Ezúton is szívből kívánjuk, hogy maradjon meg szellemi frissessége, Úr iránti elkötelezettsége és legyen vidám élete minden napján! Az Úr a dicsőség!

iff. Horváth Ferenc és Horváthné Ágoston Zsuzsanna

Csoportkép a jelenlévő családtagokról, és a gyülekezet tagjairól a 100. szeletes ünnepi torta elfogyasztása előtt

Összefogtunk Mirelláért!

Január 11-re különleges felkérést kapott a Ker-Songs dicsőítő együttes. Vilmány településen él egy súlyos beteg kislány, Batyi Mirella. A település nehéz helyzetben van, mintegy 1500-an lakják, ebből a nagyobb rész hátrányos helyzetű, ugyanakkor törekvő, de a lehetőségek korlátozottak. Mirella gyógykezelése komoly anyagi kihívás a családnak. E kis falu polgármestere Batyi Béla hívta meg a Ker-Songsot és a Polgármesteri Hivatal vállalta a segélykoncert megszervezését.

Január 11-én szombaton este 6 órára megtelt a nagy előadóterem, a Polgármesteri Hivatal mögött, a régi Magtárban, amit ma már kulturális rendezvényekhez használnak. Megragadó volt egy helyi rajongó megjegyzése: „Bárhová elmegyünk, ha a Ker-Songs zenél, mert szeretjük!”

Batyi Mirella a göncruszkai Talentum Református Tehetséggondozó Általános

Iskola tanulója. Így nemcsak a Ker-Songs, de az iskola gitárnövendékei és a református gyülekezet dicsőítő csapata is kivette a részét a szolgálatokból, önálló zenei szolgálatokkal.

A program mintegy kétórás koncertet tett ki. Az első „zenei blokk” után Sohajdáné Samu Zsuzsanna református lelkész-nő hirdette az Igét a hitről, a reménységről és arról, hogy milyen fontos Isten szándékát helyesen értelmezni. A második „blokk” után dr. Kormos Erik is hirdetett Igét „A segítség ára” címmel, amelynek fő mondanivalója az volt,

hogy Istennél nincs lehetetlen, mindez a hitünkötől függ, Istenen nem múlik!

A település hátrányos helyzete ellenére bőségesen kitett magáért az adományok terén is, amelyhez a helyi óvoda, illetve a környékbeli településről érkező vendégek is bőséggel hozzájárultak. Isten Igéje nem tér vissza most sem dolgavégezetlenül, hála neki! Ilyenkor érezzük igazán, hogy szolgálatunk nem hiabavalóság, Isten Igéje pedig hegyeket emel és völgyeket szánt! Dicsőség az Úrnak!

S.D.G.

Szolgálatom tapasztalatai

Az Adventista Házi Segítségnyújtó Szolgálat 2011 óta Hidas területén végzi tevékenységét. Személyi ellátások (vérnyomásmérés, cukormérés, gyógyszeradagolás, mentális támogatás), illetve szociális ellátások (bevásárlás, takarítás, ügyintézés) tartoznak többek között a feladatokhoz.

Az utóbbi időben az ellátottak közül sokan távoztak, meghaltak. Kiemelkedően kedves volt számomra egy házaspár, ahol 67 évi házasság után először a bácsi, majd 1 hónapon belül a felesége is elhunyt. Egy másik megható és megdöbbentő eset az volt, amikor az egyik Alzheimer-kórban szenvedő gondozottamhoz jártam, akihez hazaköltözött a 45 éves fia, de megbetegedett és vastagbél-daganata lett. Nagyon nagy próba volt helytállni köztük, s néha nem tudtam melyikük szorul nagyobb segítségre. Aztán ahogy telt az idő, Marci, a fiú, egyre rosszabb állapotba került, és megkérdezte tőlem, van-e kiút ebből? Anynyit mondtam neki, hogy imádkozni fogok érte. Ezúttal azonban kevésnek éreztem magam, mivel a doktornő is elmondta,

hogy számára már nincs gyógyulás, és hamarosan meg fog halni. Megkértem egykét testvért, hogy imádkozzanak értem, hogy helyt tudjak állni, tudjam a végstádiumban erősíteni, bátorítani ezt a fiatalembert. Az Úr három héten belül elszóltotta, és a fájdalomtól megkönnyebbülve elment. Sajnos az anyukája, aki a gondozottam volt, utána szociális otthonba került, de hálás vagyok Istennek, hogy akkor ott lehettem mindkettőjükkel és foghattam a kezüket, segíthettem nekik.

Persze a szomorú tapasztalatok mellett örömteliek is vannak. Emma néni, aki 94 éves, számomra egy nagy példakép. Ő viszonylag elég jó egészségnek örvend, kora ellenére. Nagyon aranyos, kedves kis törekeny néni, aki minden látogatásom során elmondja az Istennel szerzett élményeit, amit az évek, és a háborús időszakok alatt tapasztalt. Bármikor odamegyek, a Bibliája mindig az asztalon van, és nagyon nagy öröm számomra, hogy számára mindenben az egyedüli megoldást Isten jelenti.

Végül örömmel számolhatok be az őszelel megrendezésre került összejövetelünkről, amikor a hidas gyülekezet termébe vittem el az időseimet, ahol egy kis emlékezés, vetítéses előadás és teast keretében jókat beszélgettünk.

Hálás vagyok Istennek, hogy ezzel a szolgálattal bízott meg, hogy embereknek vigyem a jó hírt, és a magányukban támaszt, segítséget nyújthatok!

E. K.

Kisfilm az erőszak ellen

2020. január 6-án 18 órakor volt a premiére annak a kisfilmnek, melyet a tavalyi év végén forgattunk, és melynek létrejöttét egy magánfelajánlónak, az Oszkár.com Telekocsi Kft-nek, valamint a Hetednapi Adventista Egyháznak köszönhetünk.

A film célja, hogy mind az egyház, mind az Alapítvány állást foglaljon egy olyan témában, mely mindenkit érint és nem mehetünk el mellette szó nélkül: az erőszak. Lépten-nyomon hallunk iskolán belüli és kívüli erőszaktól, családokon belül kirobbanó súlyos konfliktusokról. Az alkotás, melyet Czeily Tibor rendezett, ennek megállítására szólít fel. Egy hét alatt közel egymillió embert ért el az ADRA Hungary Facebook oldalára, valamint Youtube csatornájára feltöltött videó, melynek terjedése organikus, tehát semmilyen külön közösségi média-reklamozási lehetőséget nem vettünk igénybe. A téma fontosságát mutatja, hogy e cikk megírásáig hatezren osztották meg a kisfilmet.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató
ADRA Alapítvány

Búcsúzunk...

**Dr. Miklós Andrásné
Bartha Ilona**
1925–2019

Életének kilencvenötödik évében, 2019. november 26-án hajnalban a budapesti Szent János kórházban az Úrban megnyugodva elaludt testvérük, mindnyájunk Babi nénije. Prédikátor édesapja gyerekeként 1925. április 9-én született Erdélyben, Mezőpaniton, szülei ötödik lányaként.

Édesanyja hét leánygyermeknek adott életet: Berta, Jolán, Irma, Olga, Ilona, Margit, Irén volt a névsor. Édesapja, Bartha Balázs (1892–1985) az Erdély-szerte ismert „bibliás Bartha Mihály” fia, 1911-től mint gyülekezeti vén teljesített szolgálatot. A marosvásárhelyi adventista gyülekezetek úttörő misszionáriusa volt. Az 1930-as években a család előbb Kolozsvárra, majd Marosvásárhelyre költözött, Bartha Ilona itt érettségizett a 1940-es évek közepén a református leánygimnáziumban. 14 éves korában keresztelte meg az édesapja. Érettségi után egy kolozsvári ügyvédi irodában dolgozott, mint gyors és gépiró.

Első férjét Marosvásárhelyen ismerte meg, és 1948. december 28-án, Marosvásárhelyen, a hetednapot ünneplő adventisták imatermében férjhez ment Domahidy Lászlóhoz, aki a marosvásárhelyi adventista „A” gyülekezetben az énekkar és a zenekar karmestere volt. Ilona mint hegedűs, tagja volt a zenekarnak. Házasságukból három gyerek született: egyik még csecsemő korában elhunyt, Mária-Zsuzsanna és László György. Boldog házasságuknak a férj 1977-ben, 50 éves korában bekövetkezett hirtelen és váratlan halála vetett véget. Férje temetésén Timis Sándor kolozsvári lelkipásztor mondta a búcsúbeszédet. Lányának nem születtek gyerekei. Hosszú életének köszönhetően Baby mama (ahogyan becézték) magához ölelhette és szerethette gyerekein, unokáin kívül a hat dédunokáját is.

Nem sokkal elhunyt férje temetését követően – ahogy testvérünk mondani szokta – „csodával határos módon” össetalálkozott fiatal leánykori udvarlójával, Miklós Andrásval, akivel még az 1940-es háborús években együtt dolgoztak Kolozsváron, Ilonka mint gyors- és gépiró, Bandi mint ügyvéd. A háború szétszakította őket, évtizedekig nem tudtak egymásról, míg 1977-ben Szovátán váratlanul ismét találkoznak. Ekkor dr. Miklós András Budapesten élt, özvegyként. Két év után megkéri Ilonka kezét. A Ceausescu diktatúra sok akadályt gördít a külföldi állampolgárral házasságba Ilonka elé, végül 1982-ben összeházassodhatnak, és Ilonka Marosvásárhelyről Budapestre költözik. 20 évig éltek boldog házasságban, második férjének 2002-ben bekövetkezett haláláig.

Ilonka második, 17 évi özvegysege után, életének 95. évében, a feltámadás reményiségében hunyt el. Szinte halála pillanatáig a tudatánál volt, és előtte való nap még foghatta legközelebbi szerettei simogató, vigasztaló kezét. Különleges kegyelem folytán neki jutott a leghosszabb földi élet közvetlen családjában, sem szülei, sem leánytestvéri nem éltek ilyen hosszú életet.

Temetése Budapesten, a Farkasréti temetőben volt december 17-én. A vigasztalás ígért dr. Szigeti Jenő a 90. zsoltár szavai alapján szólt: „*Uram, taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.*”

-i -ő

**özv. Zsidai Tamásné
sz.: Béres Mária**
1932–2019

Január 9-én az újfehértói temetőben vetünk búcsút a feltámadás reményiségében özv. Zsidai Tamásné testvérnőnkől.

Testvérnőnk 15 évesen, 1947-ben csatlakozott hitvalló keresztség által a Hetednap Adventista Egyházhoz családjával együtt, s volt 72 éven át hűséges, aktív és szolgáló tagja az újfehértói hitkö-

zösségnek. Úgy emlékezünk reá, mint aki akár harmóniummal kísérte a gyülekezet éneklését, vagy a gyermekek tanítását, kirándulását szervezte, vagy éppen a tábea szolgálatot látta el, mindig hűséges szívvel végezte azokat.

Ifjú korában részt vett a Balatonlelleli „Összeadta-lak” építésében, majd később férjével együtt nyaranként együtt szolgált ott (néhai Halász István testvér idejében 1971–1988 között): ő többnyire a konyhán szorgoskodott, míg férje, Tamás bácsi az udvaros, gondnoki vagy éppen az áru- és személyszállítási feladatokat látta el a veterán áruszállító tricikkel.

30 évesen kötött házasságot Zsidai Tamással, akivel 49 évet élhettek együtt szeretetben és hitben. Gyermeküket ugyancsak szeretetben és hitben nevelték fel. Szorgos, dolgozó munkálkodással gondoskodtak családjukról, gyermekeikről. Úgy emlékezünk reá, mint aki a családban lévő időseket is nagy odaadással ápolta, sokszor magát sem kímélve.

Isten kegyelméből hét unokája és nyolc dédunokája születését élhette meg, akiket ugyancsak nagyon szeretett. Özvegységének nyolc évében nemcsak szerettei, rokonai, hanem gondozói is napon-tá támogatták, segítették. A gondos orvosi ellátás és családtagjai szeretete ellenére is a halál december 22-én, 87 éves korában ragadta el őt közülünk.

Temetési búcsúztatása alkalmával Isten Igéjét Szilasi Zoltán lelkész szólaltatta meg: „*Mert én immár megáldoztatom, és az én elköltözésem ideje beállott. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltételek neked az igazság koronája, amelyet megad neked az Úr; az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését*” (2Tim 4:6–8).

Az urnafalnál a helyi gyülekezet közössége énekszolgálatával szólt a gyászoló családhoz és a részvétnyilvánítókhoz: „Gondviselő jó Atyám vagy, ó, én édes Istenem...”.

Emlékét a feltámadás reményiségével a szívünkben őrizzük meg!

Sz. Z.

*„És imé hamar eljövök; és az én jutalmam velem van...”
(Jelenések 22:12)*

ADRA hírlevél

Karácsonyi dobozok

A december hónap mindenki számára az ünnepekre való készülésről szól. A segélyszervezetek számára ilyenkor nagyobb a munkateher, hiszen gondoskodni kell arról, hogy a beérkező adományok – cipősdobozok, játékok – megfelelő helyre kerüljenek.

A skót Blythwood Care szervezet partnereként az idén is kaptunk egy szállítmány cipősdoboz ajándécsomagot, melyet a Budapest X. kerületi Mászóka Óvoda és a General Electric egyik irodájának dolgozói is kiegészítettek további csomagokkal. A dobozokat az ország minden pontján, önkénteseink segítségével juttattuk el a rászorulóknak: a budapesti és vidéki lakásothonok lakóinak, a család- és gyermekvédelmi központok ügyfeleinek, illetve önkénteseink kapcsolatrendszerében lévő, intézmények által regisztrált rászorulóknak.

Hálásak vagyunk az adományozóknak, valamint azoknak, akik segítettek eljuttatni az ajándékokat a megfelelő helyekre.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató

Tovább erősödik az „Élet lehelete” program

2019-ben az ÉLET LEHELETE oktatásfejlesztési program keretében – melynek célja az alapszintű újraélesztés széleskörű és fenntartható oktatása – országsszerte 9 intézményt értünk el, 5 településen jelentünk meg helyi rendezvények keretében, így a program által elért személyek száma 3000 főre tehető, melynek döntő része 18 év alatti fiatal.

A program az idei évben is folytatódik: 12 új önkéntes oktatónkat képezte ki a Magyar Resuscitációs Társaság január 12-én. A magas színvonalú oktatás lényege nemcsak az újraélesztés lépéseinek elsajátítása volt, hanem az is, hogyan adják át ezt a tudást mások számára. A képzést végző intézmény három, a tavalyi évben végzett és gyakorlatot szerzett oktatónkat kérte fel, hogy vegyenek részt az újonnan belépő önkéntesek tréningjén. Az idei évben így összesen 24 önkéntessel tudunk dolgozni, és terveink szerint az év során legalább 15 új intézményt fogunk megke-

Hálásak vagyunk Istennek az eddigi eredményekért, és imádkozunk az Ő áldásáért a 2020. évben.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató

„Élő víz” program Kárpátalján

Év végére lezárult az ADRA Alapítvány és a kárpátaljai ADRA képviselő közös programja, melynek keretében vízhalózat-fejlesztési programot hajtottunk végre. 6 kút fúrására került sor olyan terüle-

teken, ahol a vezetékes víz elérhetetlen az ott élők számára, így 30 család – nagyjából 100 személy – élete vált könnyebbé. A program során megvásároltunk egy áramfejlesztő berendezést, mely a kútfúrásokhoz szükséges elektromos áramot biztosítja. A munkálatok folytatására – további kutak fúrására – várjuk a támogatásokat. A honlapunkon lévő adománykatalógusunkban leírtak alapján a program részeleleit is lehet támogatni.

Isten áldja meg az adományozókat!

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató

Az ADRA Alapítvány működését a Nemzeti Együttműködési Alap, a Miniszterelnökség és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatja a NEA-UN-19-N-0049 pályázati azonosítószámú szerződés keretében.

MINISZTERELNÖKSÉG

Nemzeti
Együttműködési
Alap

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.